

לקוטי שיחות פרשת שמות כרך יא

28 שילה" – היינו גילוייו של משיח וביאתו בפועל – הוא
 29 (בגימ' "משיח" ו"שילה" בגימ' "משה", היינו זה שכבר
 30 ישנו קודם ל"יבוא") הכח על ביאתו של משיח הוא הוא
 31 ענינו של משה.
 32 והנה ידועה שיחת כ"ק מו"ח אדמו"ר¹⁰ ש"יבא
 33 (שילה) בגי' "אחד", ו"משה" בצירוף "אחד" בגי'
 34 "משיח".
 35 והיינו שביאתו של משיח בפועל ("יבא") יהי ע"י
 36 העבודה באופן של "אחד". והכח לבצע עבודה זו ניתן לנו
 37 ממשה¹¹, ולכן "משה" (נתינת הכח על עבודה זו) בצירוף
 38 "אחד" (העבודה עצמה) בגי' "משיח".
 39 **ב. והביאור בזה:**
 40 ארז"ל "עולם על מילואו נברא"¹², היינו שכאשר נברא
 41 העולם היו כל עניניו בשלימותם. אלא שאח"כ ע"י חטא
 42 עה"ד, "שבא נחש על חוה, הטיל בה זוהמא"¹³, וירד
 43 האדם (והעולם¹⁴) משלימותו וממעלתו – עד הזמן דמ"ת,
 44 שאז נתעלו מירידתן, כי "ישראל שעמדו על הר סיני פסקה
 45 זוהמתן"¹⁵; ושוב באה ירידה אח"כ ע"י חטא העגל שאז
 46 חזרה זוהמתן¹⁶ – ועדיין היא בעולם עד בוא הגאולה
 47 העתידה ויקימים היעוד "ואת רוח הטומאה אעביר מן
 48 הארץ"¹⁷, שאז תתבטל הזוהמא לגמרי, העולם יתברר
 49 ויודרך ויתעלה בתכלית הברור הזיכרון והעלי'.
 50 והנה ידוע אשר "ירידה צורך עלי' היא", והיינו שכל
 51 תכליתה של ירידה ממדרגה הקודמת היא לצורך עלי'.
 52 הבאה על ידה¹⁸ – הרי מובן שהעלי' שלאחרי הירידה יש
 53 בה עלי' לגבי העילוי שהי' קודם הירידה. ומובן מזה
 54 שמדרגת העלי' ע"י מ"ת שבאה לאחרי הירידה ע"י חטא

1 א. עה"פ¹ "שלה נא ביד תשלח" אי' במדרש²: "אמר
 2 (משה) לפניו רבש"ע שלח נא ביד תשלח – ביד משיח
 3 שהוא עתיד לגלות". אמנם, בקשתו זו של משה לא
 4 נתקבלה, כי רצונו של הקב"ה הי' שדוקא משה יהי'
 5 השליח להוציא את בני ממצרים.
 6 מדברי המדרש מובן שישנה שייכות מיוחדת בין משה
 7 ומשיח, אשר משום זה ביקש משה שהשליחות (בגאולתן
 8 של בני ממצרים) שהוטלה עליו תימסר "ביד משיח";
 9 אלא שמ"מ הייתה צריכה להיות הגאולה דיצי"מ דוקא ע"י
 10 משה, וענינו של משיח הוא דוקא גאולתן של ישראל
 11 מגלותם האחרון.
 12 והנה תוכנה של שייכות זו שבין משה ומשיח (שמפני
 13 זה בא הצד השווה שבתפקידיהם: לגאול את בני ישראל
 14 מגלותם) מובן ע"פ מארז"ל³ "משה הוא גואל ראשון הוא
 15 גואל אחרון". והנה אין הפירוש שמשה גופו ובעצמו יהי'
 16 ה"גואל האחרון", שהרי משה הוא משבט לוי, ומשיח
 17 "יעמוד . . . מבית דוד"⁴ – משבט יהודה; אלא הפירוש,
 18 שמשה שהוא "גואל ראשון" הוא הוא שבכוחו ועל ידו
 19 יבא משיח הגואל האחרון.
 20 והביאור: התורה היא ראשית (ועיקר) מעלתו של מלך
 21 המשיח – "הוגה בתורה"⁵; והיינו שכחו זה להיות גואלן
 22 של ישראל הוא ע"י התורה, שהיא "תורת משה"⁶; וכן
 23 עד"ז כחם של ישראל להביא את הגאולה העתידה ע"י
 24 עבודתם הם, הוא ע"י התורה (וכמשי"ת לקמן).
 25 ושייכות פנימית זו שבין משיח ומשה מרומזת גם בזה
 26 שביאת משיח נקראת יבוא שילה – ש"יבא שילה"⁷
 27 בגימט' "משיח"⁸; ו"שילה" בגימט' "משה"⁹: כי "יבא

(9) זח"א כה, ב. רנג, א. בעה"ט שם. ל"ת להאריז"ל ושה"פ פ' ויחי. וראה בהשיחה שנסמן בהערה הבאה.
 (10) אחש"פ תרצ"ט.
 (11) עדמ"ש"כ בתניא רפמ"ב – ועפ"ז יוכן מה שמבואר בהשיחה שמה ש"שילה" בגי' "משה" היינו שמשעה ידע שעיקר כל הגילויים יהי' כאשר הכל יתברר, ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, ויבררו ויזכרו מדבר העמים, ולכן לשילה ברינה. דלכאורה זה שמשעה ידע"ו כו' אינו טעם (מספיק) שבשביל זה יהי' בגי' שילה. ולפי המבואר בפנים י"ל שמשעה ידע היינו ידיעה כרבעי – שיש לה תולדות, נתינת הכח על עבודה זו, ולכן הוא בגי' שילה.
 (12) ראה ב"ר פי"ד, ז. פי"ג, ג.
 (13) שבת קמו, א.
 (14) ראה תו"א יתרו ער, ב.
 (15) שבת שם. זח"א נב, ב. זח"ב קצג, ב.
 (16) זהר שם. וראה תניא ספ"ל.
 (17) זכר"י יג, ב.
 (18) ראה בארוכה לקו"ש ח"ה שיחה א' לפ' לך ובהנסמן שם.

(1) פרשתנו ד, יג.
 (2) לקח טוב עה"פ. וראה פדר"א פ"מ: ביד אותו איש שאתה עתיד לשלוח כו' שנא' הנה אנכי שולח לכם את אלי' הנביא גו'. וראה תיב"ע: שלח כו' ביד פנחס דחמי למשתלחא בסוף יומיא (ופנחס הוא אלי' תיב"ע וארא ו, יח. זח"ב קצ, סע"א. פדר"א פמ"ז. יל"ש ר"פ פנחס. מדרש אגדה שם. רש"י ב"מ קיד, ב. רלב"ג מ"א יז, א. ועוד).
 (3) ראה שמור"פ פ"ב, ו. זח"א רנג, א. שה"פ פ' ויחי. תו"א משפטים עה, ב.
 וגם להמבואר בפדר"א כו' (הובא בהערה הקודמת) שהכוונה ב"שלה נא ביד תשלח" לאלי' – ראה דב"ר ספ"ג: א"ל הקב"ה למשה כשם שנתת את נפשך עליהם בעוה"ז כך לע"ל כשאביא להם את אלי' הנביא שניכם באים כאחת.
 (4) רמב"ם הל' מלכים ספ"א.
 (5) רמב"ם שם.
 (6) מלאכי ג, כב. וראה שבת פט, א.
 (7) ויחי מט, י.
 (8) בעל הטורים עה"פ.